

REPUBLIKA SUDANU
Informacja o stosunkach gospodarczych z Polską

1. Informacje ogólne

Powierzchnia	1 861 484 km ²
Ludność	37,4 mln mieszkańców
Głowa państwa (prezydent)	Omar Ahmed Al-Bashir (od 1993 r.)
Szef rządu (premier)	Bakri Hassan Saleh
Minister Finansów i Planowania Gospodarczego	Badr Al-Din Abbas
Minister Przemysłu	Mohamed Yousif
Minister Współpracy Międzynarodowej	Kamaladdin Hassan Ali
Minister Inwestycji	Mudathir Abdel Rahman
Minister Spraw Zagranicznych	Al-Dirdiri Mohamed Ahmed Ahmed Al-Dikhairy (od kwietnia 2018)
Ambasador Sudanu w Polsce (siedziba Berlin)	Badreldin Abdallah Mohamed Ahmed
Ambasador RP w Sudanie (siedziba Kair)	Michał Łabenda

Podstawowe wskaźniki makroekonomiczne

Wskaźniki	2013	2014	2015	2016	2017*
PKB (PPP, mld USD)	156,2	163,1	174,7	180,1	186,8
PKB na 1 mieszkańca (PPP, USD)	4 200	4 400	4 500	4 500	4 600
PKB (wzrost w %)	3,9	1,6	4,9	3,1	3,7
Deficyt budżetowy (% PKB)	b/d	3,3	3,8	4,2	4,4
Dług publiczny (% PKB)	78,7	73,4	68,9	65,4	54,8
Inflacja (w %)	36,5	36,9	18,2	17,8	26,9
Bezrobocie (w %)	14,8	13,6	b/d	20,6	19,6
Rezerwy dewizowe (mln USD)	193,0	181,5	173,5	168,3	504,9
Zadłużenie zagraniczne (mld USD)	45,6	48,2	49,4	51,3	53,4
Eksport towarów (w mld USD.)	4,8	4,4	3,2	3,1	3,8
Import towarów (w mld USD.)	8,7	8,1	8,4	7,3	8,7
BIZ w Sudanie (w mld USD) - wartość skumulowana	21,4	22,7	24,4	25,5	25,5

Źródło: MFW, Bank Centralny Sudanu, CIA

*/ dane szacunkowe

Podzielony na 18 stanów (wilayat) Sudan jest republiką federalną rządzoną przez Partię Kongresu Narodowego (NCP). Głową państwa jest prezydent (od 1993 r. Omar Al-Bashir), który zarazem mianuje radę ministrów i do marca 2017 r. stał na czele rządu. Władzę ustawodawczą sprawuje dwuizbowy parlament, składający się z Rady Stanowej (Majlis Wilayat, 50 miejsc) oraz Zgromadzenia Narodowego (Majlis Watani, 426 miejsc).

Sudan należy do najuboższych krajów Afryki, co jest konsekwencją wieloletniej wojny domowej (1983-2005), a następnie secesji Sudanu Południowego (2011 r.), w wyniku której kraj utracił swe największe źródło dochodów, jakim było wydobywanie i eksport ropy naftowej (ok. ¾ dochodów państwa).

W ostatnich latach główną gałęzią gospodarki staje się rolnictwo, które wytwarza ok. 40 % PKB i zatrudnia 80 % siły roboczej kraju. Znaczną dynamikę wzrostu obserwuje się w działach rolnictwa o charakterze proeksportowym, jak hodowla owiec i wielbłądów, produkcja gumy arabskiej (Sudan to największy globalny eksporter tego wyrobu, z udziałem 75-80 % w światowej produkcji), uprawy bawełny, sorgo, pszenicy, roślin oleistych, orzeszków ziemnych.

Stolica: Chartum, 5,2 mln mieszkańców (2015 r.).

Główne zasoby naturalne: ropa naftowa, rudy żelaza, złoto, srebro, miedź, rudy chromu, manganu, energia wodna.

Waluta: funt sudański (SDG), kurs w 2017 r. 1 USD = 6,72 SDG (6,14 SDG w 2016 i 2015 r.).

PKB: według szacunkowych danych gospodarka Sudanu w 2017 roku wykazała 3,7 % wzrost (3,1 % w 2015 r.).

Struktura PKB: rolnictwo – 39,6 %, przemysł – 2,6 %, usługi – 57,8 %.

Handel zagraniczny w 2017 r.:

Eksport sudański: 3,8 mld USD; główni partnerzy (2016 r.): Zjednoczone Emiraty Arabskie (42,9 % eksportu ogółem), Arabia Saudyjska (19,5 %), Egipt (15,9 %).

Struktura towarowa: złoto, ropa naftowa i produkty ropopochodne, bawełna, sezam, bydło, orzeszki ziemne, guma arabska, cukier.

Import: 9,4 mld USD; główni partnerzy (2016 r.): Zjednoczone Emiraty Arabskie (15,4 % importu ogółem), Indie (11,2 %), Egipt (10,4 %), Arabia Saudyjska (9,2 %), Turcja (8,9 %), Japonia (5 %).

Struktura towarowa: żywność, wyposażenie rafinerii, sprzęt transportowy, lekarstwa, produkty chemiczne, tekstylia, pszenica.

Uwaga: do 2015 r. głównym partnerem w eksporcie i imporcie Sudanu były Chiny.

W raporcie Banku Światowego **Doing Business 2018** oceniającym warunki prowadzenia działalności gospodarczej w poszczególnych krajach, Republika Sudanu zajmuje **170 pozycję** wśród 190 ujętych w rankingu gospodarek świata (168. pozycja w raporcie DB 2017).

Przynależność do międzynarodowych organizacji: ONZ, WTO (status obserwatora), IMF, Liga Państw Arabskich (LAS), Unia Afrykańska (AU), Afrykański Bank Rozwoju (AfDB), Islamski Bank Rozwoju (IDB), Międzynarodowy Bank Rekonstrukcji i Rozwoju (IBRD), Wspólny Rynek Afryki Wschodniej i Południowej (COMESA), Wielka Arabska Strefa Wolnego Handlu (GAFTA), Międzynarodowa Agencja Energii Atomowej (IAEA), agendy ONZ: FAO, UNCTAD, UNIDO.

2. Polityka gospodarcza

Wraz z upływem czasu, po secesji Sudanu Południowego w 2011 r., gospodarka sudańska powoli otrząsa się z szoku, w jakim znalazła się w związku z przejściem przez Dżubę złóż naftowych (utrata ¾ wpływów eksportowych i ½ dochodów budżetowych). W 2014 r. sudański PKB lekko przekroczył poziom z 2011 r. Ożywienie to powinno utrzymać się w średnim okresie, głównie w wyniku sprzedaży ropy i złota.

W celu przezwyciężenia kryzysu fiskalnego administracja chartumska zmuszona została do wdrażania reform strukturalnych w sytuacji ograniczonego dostępu do zagranicznej pomocy finansowej, sankcji międzynarodowych, wysokiego zadłużenia zagranicznego oraz niestabilnego otoczenia regionalnego Sudanu, które nie sprzyja napływowi inwestycji zagranicznych.

Od 2012 roku rząd sudański realizuje *Program Ocalenia* przewidujący implementację działań oszczędnościowych - redukcję zatrudnienia w administracji, cięcia subsydiów paliw i żywności, prywatyzację aktywów państwowych, racjonalizację importu, a także zwiększających wpływy

podatkowe. Nadrzędnym priorytetem reform, które kontynuowane są we współpracy z Międzynarodowym Funduszem Walutowym, jest zregenerowanie dochodów budżetowych poprzez zdyswersyfikowanie gospodarki i rozwój produkcji głównych towarów eksportu sudańskiego spoza sektora węglowodorów: złota, bawełny, gumy arabskiej, bydła i sezamu. Nadzieje wiąże się zwłaszcza z eksploatacją bogatych pokładów złota na Pustyni Nubijskiej.

Dzięki porozumieniu ws. tranzytu ropy południowosudańskiej zawartemu z Dżubą w 2012 r., Sudan reaktywował sprzedaż tego surowca. Prowizje Chartumu osiągnęły w 2013 i 2014 r. poziom 50 – 60 % całkowitych wpływów eksportowych, co sugeruje kontynuację uzależnienia koniunktury gospodarczej Sudanu od sprzedaży ropy i skromne efekty podejmowanych reform strukturalnych w zakresie budowy potencjału eksportowego tego kraju. Z drugiej strony, zakupy ropy i produktów pochodnych rzędu 1,5 mld USD rocznie stanowią wysokie obciążenie bilansu handlowego Sudanu. Ocenia się, że spadek cen ropy naftowej od II połowy 2014 r. miał w kolejnych latach negatywne konsekwencje dla sudańskiego bilansu handlowego (wymuszając dalszą redukcję wydatków importowych).

Obciążeniem dla gospodarki Sudanu do ubiegłego roku pozostawały sankcje ONZ, UE i USA oznaczające przede wszystkim embargo na dostawy uzbrojenia, zamrożenie aktywów finansowych obywateli Sudanu w bankach zagranicznych czy ograniczenia transferów bankowych. UE stosowała wobec Sudanu zakaz transferu technologii, eksportu broni i produktów pokrewnych oraz realizacji pomocy technicznej i finansowej dotyczącej tych towarów, natomiast USA wprowadziły całkowite embargo handlowe. W pierwszych dniach października 2017 r. większość amerykańskich sankcji gospodarczych - nałożonych 20 lat wcześniej - została zniesiona,

3. Ramy prawno-traktatowe współpracy gospodarczej

UE – Sudan

Sudan jest stroną Porozumienia z Cotonou z 2000 r. regulującego stosunki ekonomiczne pomiędzy Unią Europejską a państwami Afryki, Karaibów i Pacyfiku (ACP). Po wejściu Polski do UE współpraca gospodarcza z Sudanem regulowana była umową EU-ACP Partnership Agreement, a obecnie Economic Partnership Agreement.

Polska – Sudan

- ✓ Umowa o współpracy kulturalnej i naukowo-technicznej między Rządem PRL a Rządem Republiki Sudanu – data podpisania 17.10.1967 r.
- ✓ Umowa między Rządem PRL a Rządem Demokratycznej Republiki Sudanu o komunikacji lotniczej między oraz poza ich odnośne terytoria – data podpisania 11.07.1980 r.

4. Wymiana handlowa z Polską (mln USD)

<i>mln USD</i>	2013	2014	2015	2016	Dynamika 2016/15 %	2017	Dynamika 2017/16 %
Eksport	11,2	19,2	34,5	13,0	37,7	23,8	183,1
Import	26,5	44,0	2,5	26,2	1 030,6	2,7	19,3
Obroty	37,7	63,2	37,0	39,1	106,7	26,5	67,7
Saldo	- 15,4	- 24,8	+ 32,0	- 13,2		21,1	

Źródło: GUS

Wraz z dekonunkturą gospodarczą Sudanu nastąpiło wyhamowanie polskiej sprzedaży na jego rynek. W 2012 r. eksport polski skurczył się do 1/3 poziomu wywozu zarejestrowanego w przedkryzysowym roku 2010 (do ca 8 mln USD). Zbyt polskich wyrobów za sprawą sprzedaży maszyn rolniczych odbił wprawdzie nieco w 2013 r. i zdecydowanie - o ponad 70 % - w 2014 r. dzięki eksportowi pszenicy, ale de facto było to zaledwie wyrównaniem rezultatu osiągniętego w 2010 r. Dobre wyniki naszego eksportu w roku 2015 (34,5 mln USD) zawdzięczamy głównie realizacji dostaw pszenicy o wartości blisko 28 mln USD.

Największymi wartościami w polskim eksporcie w 2017 r. były:

- gotowe artykuły spożywcze (gł. cukier buraczany, przetwory zbożowe, wyroby cukiernicze i czekoladowe, przetwory, tytoń) – 15,2 mln USD, 63,9 % udział w polskim eksporcie do Sudanu;
- urządzenia mechaniczne i elektryczne (maszyny rolnicze, silniki spalinowe i elektryczne, pompy) – 2,5 mln USD, 10,6 % udział;
- produkty przemysłu chemicznego (wodorotlenki, chlorki, bromki itp., preparaty kosmetyczne, wody toaletowe) – 2,3 mln USD, udział 9,7 %;
- produkty pochodzenia zwierzęcego, głównie mleko i śmietana – 1,3 mln USD, 5,3 % udział;

- pojazdy (gł. ciągniki) – 0,8 mln USD, udział 3,2 %.

Ponadto, w naszym eksporcie mniejsze wartościowo dostawy stanowiły narzędzia, przyrządy i meble lekarskie, papier i karton, artykuły do higieny osobistej (pieluchy, podpaski itp.).

W *polskim imporcie z Sudanu* główną rolę odgrywały tradycyjnie produkty pochodzenia roślinnego. W latach 2012-2014 był to cukier z trzciny cukrowej (w 2014 r. jego udział był bliski 97 %) oraz niewielkie ilości nasion i owoców oleistych (sezam). Sudan stanowił w tym okresie ważne źródło zaopatrzenia polskiego rynku w cukier. Ogółem, zostało w tym czasie sprowadzonych na rynek polski ok. 102 tys. ton cukru o wartości 83 mln USD.

W 2015 r. jedyną pozycją w naszym imporcie były nasiona sezamu (import 2,5 mln USD), natomiast w 2016 r. dominował cukier trzcinowy – 24,7 mln USD, z blisko 95 % udziałem.

W roku 2017 najważniejszymi grupami towarowymi w imporcie do Polski były:

- produkty pochodzenia roślinnego (nasiona sezamu, rośliny dla celów perfumeryjnych i farmacji) – 2,3 mln USD, udział 86,3 %;
 - materiały włókiennicze (przędza bawełniana) – 0,1 mln USD, 4,6 % udział,
- a ponadto niewielkie ilości artykułów papierniczych oraz odpadów metali szlachetnych.

Eksportem z Polski w 2016 r. zajmowało się ok. 50 firm (gł. eksporterzy: CNH Polska – maszyny rolnicze, Pfeifer&Langen - cukier, Trepko – urządzenia pakujące, Alvo – sprzęt medyczny), Krajowa Spółka Cukrowa, Nutricia, PCC Rokita).

Wg danych GUS za **9 miesięcy 2018 r.** polsko-sudańskie obroty handlowe osiągnęły wartość **12,7 mln USD** (wzrost o blisko 35 % w porównaniu z analogicznym okresem 2017 r.), przy czym był to głównie polski eksport – **12,0 mln USD** (wzrost o 58,5 %), natomiast import – zaledwie **0,7 mln USD** (spadek o ponad 60 %).

5. Współpraca inwestycyjno-kapitałowa

NBP ani Sudański Bank Centralny nie zarejestrowały dotychczas przepływów inwestycyjnych między Polską i Sudanem. Kwestie bezpośrednich inwestycji zagranicznych w Sudanie szacowanych na 25,5 mld USD na koniec 2017 r. reguluje Ustawa Inwestycyjna z 1999 r., która oferuje zwolnienia podatkowe oraz możliwość całkowitego transferu zysków i repatriacji kapitału, a ponadto zezwala na 100 % własność zagraniczną przedsiębiorstwa oraz daje gwarancje przeciw jego wywłaszczeniu.

Na bazie Ustawy o Strefach Wolnohandlowych z 1994 r. utworzono dwie strefy wolnego handlu - na obszarze Port Sudan oraz w Garri. Zapewniają one przedsiębiorcom ułatwienia logistyczne oraz ochronę przed wywłaszczeniem i 12-letnie zwolnienie z podatku CIT.

6. Dostęp do rynku

Polskie towary i usługi wprowadzane na rynek Sudanu nie napotykają na dyskryminacyjne traktowanie w stosunku do importu z innych krajów UE. Sudan nie nakłada ograniczeń ilościowych na wwożone produkty. Obowiązuje zakaz wprowadzania na rynek sudański - ze względów społecznych lub bezpieczeństwa - napojów alkoholowych, narkotyków, urządzeń do gier hazardowych, broni i amunicji.

W imporcie towarów spożywczych wymagane jest uzyskanie zezwolenia na dystrybucję produktów na podstawie ich testów laboratoryjnych, co powoduje skrócenie okresu ich sprzedaży na rynku w terminie ważności. Sudan stosuje system zharmonizowany klasyfikacji towarów i brukselską definicję wartości celnej. Sudańska firma importowa lub eksportowa podlega obowiązkowi rejestracji w rejestrze handlowym Ministerstwa Handlu Zagranicznego.

➤ Reżim sankcyjny

Znaczne obciążenie dla gospodarki Sudanu stanowiły wprowadzone przez ONZ, UE i USA w 1997 r. sankcje ekonomiczne oznaczające przede wszystkim embargo na dostawy do tego kraju uzbrojenia, zamrożenie aktywów finansowych obywateli Sudanu w bankach zagranicznych czy też ograniczenie transferów bankowych. UE stosowała wobec Sudanu (i Sudanu Płd.) zakaz transferu technologii oraz eksportu broni i produktów pokrewnych, USA wprowadziły całkowite embargo handlowe, które nie dotyczyło jedynie dostaw w ramach pomocy humanitarnej.

W styczniu 2017 r. sankcje USA – po blisko 20 latach od ich wprowadzenia - zostały złagodzone, m.in. częściowo w zakresie embargo handlowego oraz blokady usług amerykańskich instytucji finansowych. W pierwszych dniach października 2017 r. Departament Stanu USA ogłosił decyzję o zniesieniu większości amerykańskich sankcji gospodarczych (część z nich, w tym zakaz handlu

bronią, została utrzymana). Otwiera to rynek sudański na współpracę gospodarczą z całym światem, zdominowaną dotychczas przez kraje azjatyckie (głównie Chiny).

7. Działania na rzecz rozwoju dwustronnej współpracy gospodarczej

Działania te prowadzone były przez funkcjonujący do końca kwietnia 2018 r. Wydział Promocji Handlu i Inwestycji Ambasady RP w Kairze. Koncentrowały się one na promowaniu transakcji handlowych polskich i sudańskich przedsiębiorców w drodze udzielania odpowiedzi na zapytania ofertowe oraz pośrednictwa w nawiązywaniu kontaktów biznesowych.

Przedstawiciel WPHI wizytował też rynek sudański (ostatnio w styczniu 2018 r.) przy okazji odbywających się tam ważniejszych imprez targowo-wystawienniczych, uczestnicząc w spotkaniach z miejscowym biznesem. Wydział regularnie współpracował z główną organizacją gospodarczą Sudanu - Sudanese Businessmen and Employers Federation w Chartumie, jak również z Union of Chambers of Commerce - w szczególności poprzez organizację seminariów promujących współpracę gospodarczą z Polską dla członków tych organizacji.

Wobec zniesienia w październiku 2017 r. sankcji gospodarczych wobec Sudanu od blisko roku obserwuje się zwiększone zainteresowanie tym rynkiem ze strony polskich przedsiębiorców. Znalazło to odzwierciedlenie w wysokiej frekwencji firm obecnych na zorganizowanym w maju br. przez Krajową Izbę Gospodarczą (KIG) seminarium biznesowym „Sudan – perspektywy dla polskich firm” (około 40 osób). Miało ono na celu przybliżenie uwarunkowań i perspektyw współpracy gospodarczej z Sudanem w kontekście planowanej wizyty polskiego ministra spraw zagranicznych w tym kraju.

Została ona zrealizowana w dniach 20-21 lipca 2018 r. Oficjalnej wizycie Ministra J. Czaputowicza w Sudanie towarzyszyła polska misja biznesowa zorganizowana przez KIG, w której uczestniczyło 13 firm. Głównym punktem programu wizyty było Sudańsko-Polskie Forum Gospodarcze, które odbyło się 21 lipca br. w Chartumie z udziałem Min. Czaputowicza i Ministra Spraw Zagranicznych Sudanu, P. Mohammeda Al-Dirdiri Ahmeda oraz przedstawicieli ponad 100 sudańskich i polskich przedsiębiorstw.

8. Potencjalne dziedziny współpracy

Rynek sudański uchodzi za interesujący dla przedsiębiorców zorientowanych na długookresową kooperację z lokalnymi podmiotami. Za sektory wzrostowe gospodarki sudańskiej można aktualnie uznać: eksploatację złóż ropy naftowej i gazu oraz ich przetwórstwo, eksploatację złóż złota, rolnictwo, przemysł tekstylny-odzieżowy, górnictwo minerałów i branżę ICT.

Wraz z łagodzeniem reżimu sankcji międzynarodowych, ropa i gaz stają się coraz atrakcyjniejszymi gałęziami do lokowania inwestycji i eksportu do Sudanu. Szanse kooperacyjne występować będą w obrębie wyposażenia technicznego, doradztwa, eksploracji oraz wydobywania zarówno na lądzie, jak i na Morzu Czerwonym. Sektor zdominowany jest przez firmy chińskie, malezyjskie i indyjskie.

Udział artykułów **rolno-spożywczych** w sudańskim imporcie towarowym przekracza 20 % i obejmuje szeroki asortyment: pszenicę i mąkę pszenną, produkty mleczne, oleje roślinne i zwierzęce oraz napoje. Sektor rolny stwarza możliwości współpracy w dziedzinie maszyn i technologii do produkcji i przetwórstwa żywności, opakowań, technologii upraw i hodowli, maszyn rolniczych, nawozów sztucznych.

Z uwagi na bogate zasoby minerałów istnieją możliwości kooperacyjne w zakresie dostaw sprzętu, technologii i usług eksperckich. Aktualnie w **górnictwie minerałów** zaangażowane są głównie przedsiębiorstwa z Francji, Chin i Arabii Saudyjskiej.

W związku z planowanymi i realizowanymi przez Sudan projektami modernizacji **infrastruktury transportowej** (z preferowanym udziałem firm zagranicznych) rysują się szanse na podjęcie współpracy przez dostawców taboru, wyposażenia i usług, zwłaszcza w branży kolejowej.

W **przemśle tekstylnym-odzieżowym** opartym na produkcji bawełny występuje zapotrzebowanie na wyposażenie do produkcji przędzy, odzieży czy tkanin przemysłowych. Dynamicznie rozwija się też sektor telekomunikacyjny i informatyczny kreując popyt na urządzenia i usługi.

9. Placówki dyplomatyczne

Ambasada Rzeczypospolitej Polskiej /z siedzibą w Kairze/

5 Aziz Osman, Zamalek, Kair, Egipt

Tel.: +20227367456 Fax: +20227355427

e-mail: cairo.secretariat@msz.gov.pl

www.kair.msz.gov.pl

Ambasada Republiki Sudanu /z siedzibą w Berlinie/

Kurfürstendamm 151, D-10709 Berlin, Niemcy

Tel.: + 49 30 890 69822 Fax: + 49 30 894 09 693, 890 69 823

e-mail: sudan-mbassy.bonn@t-online.de, www.sudan-embassy.de